

והטעם לך שדוקא המנוחה נעשתה "כפיראה אשר הראה ה'", הוא על פי מה שכתב רש"י (אמור כד, א) שגם המערכבי שבה "הוא עדות לכל באי עולם שהשכינה שורה לישראל", ולכן גם עשייתה היתה באופן של "גלוי שכינה" מיוחד. **אבן עזרא.**

(ח) וידבר יהוה אל־משה לאמר: **ה ומליל יי עם משה למימר:**

(י) קח את־הלויים מתוך בני ישראל וטהרת אתם: **ו יקרב ית לואי מגו בני ישראל ותדפי ותהון:**

כ"א קח את־הלויים • קחם בדברים: אשריכם שתזכו להיות שמשים למקום. **אבן עזרא.**

(י) וכה־תעשה להם לטהרם הנה עליהם מי חטאת **והעבירו תער על־פל־בשרם וכבסו בגדיהם והטהרו:**

כ"א הנה עליהם מי חטאת • של אפר הפרה, מפני טמאי מתים שבהם. והעבירו תער • מצאתי בדברי רבי משה הדרשן: לפי שנתנו פפרה על הבכורות שעבדו עבודת אלילים והיא קרויה: "זבחי מתים", והמצרע קרוי "מת" – הזקיקם תגלחת פמצרעים. **אבן עזרא.**

(ח) ולקחו פר בן־בקר ומנחתו סלת בלולה בשמן **ופר־שני בן־בקר תקח לחטאת:**

כ"א ולקחו פר בן־בקר • והוא עולה, כמו שכתוב "ועשה את האחד עלה", והוא קרבן צבור בעבודה זרה. **ופר שני** • (ח"ט) מה תלמוד לומר "שני"? לומר לך: מה עולה לא נאכלת, אף חטאת לא נאכלת (ע"כ רבי ר"ט), וכו' יש סמך לדבריו בתורת כהנים, ואומר אני שהוראת שעה היתה, ששעיר היה להם להביא לחטאת עבודה זרה עם פר העולה. **אבן עזרא.**

(ט) והקרבת את־הלויים לפני אהל מועד והקהלת את־פל־עדת בני ישראל:

כ"א והקהלת את־פל־עדת • לפי שהלויים נתונים קרבן פפרה תחתיהם, כבאו ויעמדו על קרבנם ויסמכו את ידיהם עליהם.

(י) והקרבת את־הלויים לפני יהוה וסמכו בני ישראל את־ידיהם על־הלויים:

י ויקרב ית לואי קדם יי ויסמכו בני ישראל ית ידיהן על לואי:

אבן עזרא על התורה

ד וזה מעשה המנוחה. הזכיר שלא נראה כמותו: מקשה. פרשתיו: ירבה. הוא על הקנה שתעמוד עליו, כי בן כתוב ירבה וקנה: פרחו. ידוע. ולא היה כח פרחש חכם לעשותה כן, לולי שהשם הראה אותה למשה במראה הנבואה: כן עשה. שב אל משה והטעם בצווי, וכן ועשית מנורת זהב: וטעם הסמך פרשת הלויים, להורות כי אהרן יתעסק בהדלקת הנר, ובשאר העבודות יעורוהו הלויים, ויעמדו לפניו לעשות מה שיצוה: ו קח את הלויים מתוך בני ישראל. כי מעורבים היו. וכן כל השבטים, קודם שיסעו אל הדרך מהר סיני: ז מי חטאת. כמו תחטאני. או טעמו פחטאת הקרבן. הנה עליהם. אמר רבי משה, שפ"א הפעל נו"ן, כמו הנה מפה. ונכון הוא: והעבירו תער על כל בשרם. וקבר העבירו תער. אמרו המצתיקים, אפילו

הזקן. ולא הפאה: וכבסו בגדיהם. ואחר כן יהיו טהורים בטוהרם במי חטאת: והטהרו. מבנין התפעל. והתי"ו מובלע. וכן, המתקדשים והמטהרים: ח פר בן בקר. קטן: סלת. שלשה עשרונים כמשפט: תקח לחטאת. בצווי, כי הם יקחו. והטעם יתנו, כמו ויקחו לי תרומה. או יקחו עמם, כמו ויקחו להם איש שוה לבית אבות: